

Barraca de Viladases

Casserres

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Viladases, al costat del Reguer
Emplaçament	A 450 metres al nord-oest de la masia de Viladases
Alçada:	508

Coordenades:

Latitud:	42.01539
Longitud:	1.87187
UTM Est (X):	406593
UTM Nord (Y):	4652101

Classificació

Número de fitxa	08049-262
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Té la coberta ensorrada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08048A00700013
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dv., 27/07/2012 - 02:00

Descripció

Barraca de pagès situada en una feixa i envoltada de camps de conreu al límit oriental de terme municipal de Casserres, a tocar amb les Roques de Sant Marc. És de planta quadrada (82'40 metres de costat) i està feta de grans pedres irregulars sense rejuntar. Part dels murs com la coberta estan ensorrats, tot i que no s'ha observat enderroc de teula àrab. Les parets laterals s'adossen directament contra la roca que fa de paret septentrional.

La porta d'accés estava al costat dret de la façana i tenia 83 cm de llum. Es conserva el marxapeu de pedra.

Observacions:

És un dels pocs testimonis visibles d'arquitectura de pedra seca del municipi.

Història

Les barraques de pedra seca construïdes en els camps servien com aixopluc, per a guardar-hi les eines o d'alberg per al bestiar. Segons la comarca aquest tipus de construccions presenten unes característiques que venen determinades per la planta (rodona, quadrada o rectangular, mixta i doble), el sistema de cobriment i el tipus de portal d'accés al seu interior.

Per regla general, les barraques, eren aixecades amb les pedres que afloraven als camps, mentre es feien les feines preparatòries per tal de poder-los conrear. A més a més la pedra sorrenca és fàcil de treballar, per la qual cosa la construcció consistia en l'aixecament de parets a base de fileres, una damunt de l'altra sense ajut de material d'unió i lleugerament inclinades cap a l'exterior, per dificultar l'entrada de l'aigua de pluja.

Els sostres s'acostumaven a fer amb lloses més planes al damunt del qual s'hi podia afegir terra barrejada amb pedruscall on s'hi plantaven espècies herbàcies que ajudaven a retenir la terra i aïllar el sostre.

Bibliografia

AA.VV (2010). La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració. Col·lecció Arquitectura Tradicional, vol. 3. Ed. Brau edicions. Figueres.

MARTIN i VILASECA, F. I PREIXENS i LLEVADOT, J. (2005). Les construccions de Pedra Seca. Inventari de cabanes de volta, balms murades i aljubs. Ed. Pagès Editors. Lleida.

